

Dit document is afgedrukt via IBRTracker op 21-9-2022 en uitsluitend bedoeld voor licentiehouder
l.muller@constructadvocaten.nl.

nr. 8 - augustus 2022 (/docs/articles/2022/augustus[1])

Deel dit artikel (https://twitter.com/intent/tweet?text=nr. 8 - augustus 2022%20TBR 2022-89 Waarschuwingsplicht bij meerwerk&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2022/augustus/tbr-2022-89)

 (<https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2022/augustus/tbr-2022-89&title=nr. 8 - augustus 2022%20TBR 2022-89 Waarschuwingsplicht bij meerwerk&source=IBR Tracker>)

 (<https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2022/augustus/tbr-2022-89&t=IBR Tracker%20nr. 8 - augustus 2022%20TBR 2022-89 Waarschuwingsplicht bij meerwerk>) (<mailto:?subject=IBR Tracker Artikel delen&body=Ik vond dit artikel in IBR Tracker:%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2022/augustus/tbr-2022-89>)

TBR 2022/89

Hoge Raad 1-7-2022, 21/00812, ECLI:NL:HR:2022:989 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:HR:2022:989>) (Waarschuwingsplicht bij meerwerk)

Mr. M.J. Kroeze, mr. F.J.P. Lock, mr. S.J. Schaafsma, mr. F.R. Salomons en mr. K. Teuben

BW : art. 7:752, art. 7:755,

Met noot L.H. Muller ¹, Red.

1. Procesverloop

Voor het verloop van het geding in feitelijke instanties verwijst de Hoge Raad naar:

- a. het vonnis in de zaak C/03/236754 / HA ZA 17-313 van de rechtbank Limburg van 10 oktober 2018;
- b. het arrest in de zaak 200.248.563/01 van het gerechtshof 's-Hertogenbosch van 1 december 2020.

[eiseres] heeft tegen het arrest van het hof beroep in cassatie ingesteld.

Tegen [verweerster] is verstek verleend.

De zaak is voor [eiseres] toegelicht door haar advocaat.

De conclusie van de Advocaat-Generaal S.D. Lindenbergh strekt tot vernietiging van het bestreden arrest en tot verwijzing.

2 Uitgangspunten en feiten

2.1 In cassatie kan worden uitgegaan van de feiten en omstandigheden vermeld in de conclusie van de Advocaat-Generaal onder 2.1-2.22. Deze komen, samengevat, op het volgende neer.

(i) [eiseres] heeft in september 2016 aan [verweerster] mondeling de opdracht verstrekt om op basis van een offerte een aantal raatliggers te maken, waarbij partijen telefonisch een prijs van € 9.000,- exclusief btw zijn overeengekomen.

(ii) In oktober 2016 heeft [eiseres] gegevens voor de raatliggers aan [verweerster] gezonden. [verweerster] heeft daarop geantwoord:

'(...) Is het de bedoeling dat wij de liggers compleet afmaken?

Wij hebben alleen de opdracht voor het produceren van de liggers als raatligger en geen verdere bewerkingen.

Laat ons aub even iets weten?'

(iii) In een nadere e-mailwisseling in november 2016 heeft [verweerster] de detaillering van de raatliggers ontvangen van [eiseres].

(iv) De raatliggers zijn in november 2016 uitgeleverd aan [eiseres].

(v) Eind november 2016 heeft [verweerster] een factuur van € 9.000,-- exclusief btw aan [eiseres] gezonden voor de in de offerte opgenomen werkzaamheden, en vervolgens een tweede factuur van € 42.564,36 inclusief btw voor de, volgens haar, aanvullende werkzaamheden. De eerste factuur is door [eiseres] zonder protest voldaan, tegen de tweede heeft zij geprotesteerd.

(vi) In december 2016 heeft [eiseres] aan [verweerster] onder meer het volgende geschreven:

'(...) Al met al heb ik de liggers bekeken en wil ik er natuurlijk goed uitkomen met jullie. Nu ik de definitieve tekeningen gezien heb snap ik wel dat jullie het voor het bedrag van € 9.000,- niet kunnen maken. Echter vind ik de hoogte van de factuur die we nu hebben ontvangen ook nergens op slaan. (...)'

(vii) [eiseres] heeft de hiervoor onder (v) genoemde tweede factuur niet betaald.

2.2 [verweerster] vordert in dit geding, voor zover in cassatie van belang, [eiseres] te veroordelen tot betaling van € 42.564,36 (de hiervoor in 2.1 onder (v) genoemde tweede factuur). De rechtbank heeft deze vordering toegewezen.

2.3 Het hof heeft het vonnis bekrachtigd.² Het heeft, voor zover in cassatie van belang, onder meer het volgende overwogen.

De factuur van 29 november 2016 betreft een toevoeging en/of verandering in het in september 2016 overeengekomen werk als bedoeld in art. 7:755 BW en daarmee 'meerwerk'. (rov. 3.11-3.12)

[verweerster] heeft [eiseres] niet gewezen op de noodzaak van een uit de gewenste toevoegingen en/of veranderingen voortvloeiende prijsverhoging (art. 7:755 BW). [eiseres] had echter in de gegeven omstandigheden de noodzaak van een prijsverhoging uit zichzelf moeten begrijpen in de zin van die bepaling. Dat dit het geval was, blijkt ook uit de e-mail van 9 december 2016 van [eiseres] aan [verweerster]. Daarin heeft deze namelijk zelf geconstateerd: '(...) Nu ik de definitieve tekeningen gezien heb snap ik wel dat jullie het voor het bedrag van € 9.000,- niet kunnen maken. (...)'. (rov. 3.13)

[eiseres] heeft betwist dat sprake is van een redelijke prijs als bedoeld in art. 7:752 BW. Naar het oordeel van het hof is echter sprake van een redelijke prijs, die [eiseres] kon verwachten. (rov. 3.14)

3 Beoordeling van het middel

3.1.1 Onderdeel a van het middel klaagt dat het hof in rov. 3.13 blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting omtrent art. 7:755 BW. Het hof heeft miskend dat voor de toepassing van de tenzij-bepaling in art. 7:755 BW niet voldoende is dat de opdrachtgever de noodzaak van een prijsverhoging uit zichzelf had moeten begrijpen. Daarvoor is ook vereist dat de opdrachtgever (een reëel) inzicht heeft in de omvang van de prijsverhoging dan wel de (concreet) te verwachten meerkosten, aldus het onderdeel.

3.1.2 Art. 7:755, eerste zin, BW bepaalt dat in geval van door de opdrachtgever gewenste toevoegingen of veranderingen in het overeengekomen werk de aannemer slechts dan een verhoging van de prijs kan vorderen, wanneer hij de opdrachtgever tijdig heeft gewezen op de noodzaak van een daaruit voortvloeiende prijsverhoging, tenzij de opdrachtgever die noodzaak uit zichzelf had moeten begrijpen.

3.1.3 Bij de toepassing van de tenzij-bepaling in art. 7:755, eerste zin, BW ('tenzij de opdrachtgever die noodzaak uit zichzelf had moeten begrijpen') is niet van belang of de opdrachtgever ook inzicht had in de omvang van de prijsverhoging dan wel de (concreet) te verwachten meerkosten. Art. 7:755 BW bepaalt immers alleen dat de opdrachtgever de noodzaak van een prijsverhoging uit zichzelf had moeten begrijpen. De wetsgeschiedenis van deze bepaling biedt evenmin aanknopingspunten voor de door het onderdeel verdedigde uitleg. Uit de wetgeschiedenis blijkt dat met deze bepaling is beoogd duidelijk te maken dat toestemming tot meerwerk niet zonder meer toestemming tot prijsverhoging impliceert.³ In dat opzicht heeft de wetgever de opdrachtgever bescherming willen bieden. Uit de wetsgeschiedenis blijkt niet dat de verdergaande bescherming die door het onderdeel wordt voorgestaan, is beoogd.

Het is aan de opdrachtgever om zich, nadat hij tijdig door de aannemer is gewezen op de noodzaak van een prijsverhoging of indien hij die noodzaak uit zichzelf had moeten begrijpen, desgewenst te verstaan met de aannemer omtrent de omvang van de prijsverhoging en vervolgens te beslissen of hij de gewenste toevoegingen of veranderingen in het overeengekomen werk wil opdragen.

3.1.4 Uit het hiervoor in 3.1.3 overwogene volgt dat het onderdeel faalt aangezien het berust op een onjuiste rechtsopvatting.

3.2.1 Onderdeel b klaagt dat het hof in rov. 3.14 heeft miskend dat indien sprake is van een door de opdrachtgever gewenste toevoeging of verandering in het overeengekomen werk als bedoeld in art. 7:755 BW, geen plaats is voor toepassing van art. 7:752 BW.

3.2.2 Art. 7:752 lid 1, eerste zin, BW bepaalt dat indien de prijs bij het sluiten van de overeenkomst niet is bepaald of slechts een richtprijs is bepaald, de opdrachtgever een redelijke prijs is verschuldigd.

3.2.3 In het geval dat de opdrachtgever toevoegingen of veranderingen in het overeengekomen werk wenst als bedoeld in art. 7:755 BW en hij tijdig door de aannemer is gewezen op de noodzaak van een prijsverhoging of hij die noodzaak uit zichzelf had moeten begrijpen, is – indien het bedrag van de verhoging niet is bepaald of daarvoor slechts een richtprijs is bepaald – art. 7:752 BW van toepassing. De opdrachtgever is in verband met de toevoegingen of veranderingen dan ingevolge deze bepaling een redelijke prijs verschuldigd.

3.2.4 Uit het hiervoor in 3.2.3 overwogene volgt dat het onderdeel faalt aangezien het berust op een onjuiste rechtsopvatting.

3.3 De overige klachten van het middel kunnen evenmin tot cassatie leiden. De Hoge Raad hoeft niet te motiveren waarom hij tot dit oordeel is gekomen. Bij de beoordeling van deze klachten is het namelijk niet nodig om antwoord te geven op vragen die van belang zijn voor de eenheid of de ontwikkeling van het recht (zie art. 81 lid 1 RO).

4 Beslissing

De Hoge Raad:

- verwerpt het beroep;
- veroordeelt [eiseres] in de kosten van het geding in cassatie, tot op deze uitspraak aan de zijde van [verweerster] begroot op nihil.

Noot

1. In mijn noot in dit tijdschrift onder het arrest van Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden d.d. 16 februari 2016 eindigde ik met het uitspreken van de hoop dat de Hoge Raad de kans krijgt om op korte termijn duidelijkheid te verschaffen over de invulling van de waarschuwingsplicht ex. artikel 7:755 BW.⁴ Het heeft bijna zes jaar geduurd, maar op 1 juli jl. heeft de Hoge Raad de gewenste duidelijkheid gegeven.

2. De invulling van de waarschuwingsplicht ingeval van meerwerk hield de gemoederen in bouwrechtelijk Nederland al enkele jaren bezig. Art. 7:755 BW bepaalt dat in geval van door de opdrachtgever gewenste toevoegingen of veranderingen in het overeengekomen werk de aannemer slechts dan een verhoging van de prijs kan vorderen, wanneer hij de opdrachtgever tijdig heeft gewezen op de noodzaak van een daaruit voortvloeiende prijsverhoging, tenzij de opdrachtgever die noodzaak uit zichzelf had moeten begrijpen.

3. In 2012 introduceerde het Gerechtshof Leeuwarden, wat daarna overgenomen werd door het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, de volgende invulling van de waarschuwingsplicht.⁵ Waar het bij de invulling van de waarschuwingsplicht volgens het hof op aankomt, is of de opdrachtgever een reëel inzicht gekregen heeft in de omvang van de concreet te verwachten meerkosten, zelfs als de opdrachtgever begrepen heeft dat het meerwerk tot een prijsverhoging zou leiden.

4. Deze door mij aangeduide aanscherping van de waarschuwingsplicht kreeg de afgelopen jaren zowel bij de Raad van Arbitrage in bouwgeschillen als bij de burgerlijke rechter navolging.⁶ Dit was echter niet altijd het geval.

5. Ik heb mij in dit tijdschrift diverse malen kritisch uitgelaten over deze aanscherping van de waarschuwingsplicht. In de eerste plaats, omdat de letterlijke tekst van artikel 7:755 BW enkel spreekt over de waarschuwing voor de noodzaak van een uit de toevoeging of verandering in het overeengekomen werk voortvloeiende prijsverhoging. In de tweede plaats ook, omdat uit de toelichting op het voorontwerp van dit artikel naar mijn mening niet volgt dat een aannemer alleen recht heeft op een verhoging van de prijs wanneer hij de opdrachtgever een reëel inzicht heeft verschaft in de omvang van de concreet te verwachten meerkosten.

6. De Hoge Raad heeft in dit arrest eindelijk de kans gekregen om te oordelen over de invulling van de waarschuwingsplicht voor meerwerk. Wat was er in deze procedure aan de hand?

7. Tussen een opdrachtgever en een aannemer was een aannemingsovereenkomst gesloten voor een prijs van € 9.000,00 exclusief btw. Na uitvoering van de werkzaamheden heeft de aannemer een factuur gestuurd voor de aanneemsom én een factuur voor volgens de aannemer aanvullende werkzaamheden van (maar liefst) € 42.564,36 inclusief btw. Partijen raakten hierover in een gerechtelijke procedure verwickeld, waarbij zowel de Rechtbank Limburg als het Gerechtshof 's-Hertogenbosch de vordering tot betaling van het meerwerk aan de aannemer toewezen.⁷

8. De opdrachtgever stelde cassatieberoep in. Opdrachtgever stelde dat het gerechtshof heeft miskend dat voor de toepassing van de tenzij-bepaling in artikel 7:755 BW niet voldoende is dat de opdrachtgever de noodzaak van een prijsverhoging uit zichzelf had moeten begrijpen. Daarvoor is, aldus de opdrachtgever, ook vereist dat de opdrachtgever (een reëel) inzicht heeft in de omvang van de prijsverhoging dan wel de (concreet) te verwachten meerkosten.

9. De Hoge Raad oordeelde dat bij de toepassing van de tenzij-bepaling in artikel 7:755 BW ('tenzij de opdrachtgever die noodzaak uit zichzelf had moeten begrijpen') niet van belang is of de opdrachtgever ook inzicht had in de omvang van de prijsverhoging dan wel de (concreet) te verwachten meerkosten. Art. 7:755 BW bepaalt immers alleen dat de opdrachtgever de noodzaak van een prijsverhoging uit zichzelf had moeten begrijpen. De wetsgeschiedenis van deze bepaling biedt volgens de Hoge Raad evenmin aanknopingspunten voor de door het onderdeel verdedigde uitleg.⁸ Uit de wetgeschiedenis blijkt dat met deze bepaling is beoogd duidelijk te maken dat toestemming tot meerwerk niet zonder meer toestemming tot prijsverhoging impliceert. In dat opzicht heeft de wetgever de opdrachtgever bescherming willen bieden. Uit de wetsgeschiedenis blijkt niet dat de verdergaande bescherming die door de opdrachtgever wordt voorgestaan, is beoogd.

10. Het is volgens de Hoge Raad aan de opdrachtgever om zich, nadat hij tijdig door de aannemer is gewezen op de noodzaak van een prijsverhoging of indien hij die noodzaak uit zichzelf had moeten begrijpen, desgewenst te verstaan met de aannemer omtrent de omvang van de prijsverhoging en vervolgens te beslissen of hij de gewenste toevoegingen of veranderingen in het overeengekomen werk wil opdragen. Kortom, van de opdrachtgever wordt een actieve houding verwacht. De opdrachtgever moet navraag doen bij de aannemer over de omvang van de prijsverhoging.

11. Opvallend is dat de Advocaat-Generaal andersluidend geconcludeerd heeft over de invulling van de waarschuwingplicht.⁹ De A-G vindt het, in lijn met de rechtspraak van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden en een deel van de literatuur, alleszins gerechtvaardigd om voor toepassing van de tenzij-bepaling van artikel 7:755 BW te vereisen dat de opdrachtgever een reëel inzicht moet hebben gehad in de omvang van de concreet te verwachten meerkosten. Het peilmoment voor het beoordelen of dat inzicht aanwezig was, is - indachtig de ratio van de bepaling - het moment waarop de opdrachtgever moest beslissen of hij het meerwerk aan de aannemer wil opdragen.

12. De A-G vindt van belang dat artikel 7:755 BW ter bescherming van de opdrachtgever de waarschuwingplicht van de aannemer dwingendrechtelijk voorop plaatst. Dat houdt verband met de ratio van de bepaling dat de opdrachtgever in de gelegenheid moet worden gesteld te beslissen of hij het meerwerk ondanks de hogere prijs aan de aannemer wil opdragen. Schending van de waarschuwingplicht door de aannemer leidt er in beginsel toe dat die geen aanspraak kan maken op een vergoeding voor het meerwerk. Dat wordt slechts anders als de opdrachtgever de noodzaak van 'een daaruit voortvloeiende prijsverhoging' uit zichzelf had moeten begrijpen. Hoewel het woord 'een' op zichzelf taalkundig niet impliceert dat daaronder ook de omvang van de prijsverhoging moet worden gevat, ligt die suggestie volgens de A-G wel besloten in de woorden 'daaruit voortvloeiende'. In ieder geval is die lezing (volgens welke de opdrachtgever voor toepassing van de tenzij-bepaling ook een reëel inzicht moet hebben gehad in de omvang van de door het meerwerk te verwachten prijsverhoging), aldus de A-G, het meest in overeenstemming met de ratio van de bepaling.

13. De Hoge Raad laat zich ook nog uit over het antwoord op de vraag of, als sprake is van meerwerk en de prijs van het meerwerk nog niet is bepaald of daarvoor slechts een richtprijs is bepaald, nog plaats is voor artikel 7:752 BW. Artikel 7:752 lid 1 BW bepaalt dat als de prijs bij het sluiten van de overeenkomst niet is bepaald of slechts een richtprijs is bepaald, de opdrachtgever een redelijke prijs is verschuldigd.

14. In mijn noot onder het arrest van het Hof Arnhem-Leeuwarden betoogde ik dat als een opdrachtgever en de aannemer geen prijs overeengekomen zijn voor het meerwerk, dit opgelost zou kunnen worden via de weg van artikel 7:752 BW. De Hoge Raad oordeelt nu ook dat als sprake is van meerwerk en de prijs van het meerwerk nog niet is bepaald of daarvoor slechts een richtprijs is bepaald, artikel 7:752 BW van toepassing is. De opdrachtgever is in verband met de toevoegingen of veranderingen dan ingevolge deze bepaling een redelijke prijs verschuldigd. Op die manier is een opdrachtgever niet helemaal aan 'de goden overgeleverd'. De opdrachtgever 'geniet' de wettelijke bescherming van de redelijke prijs.

15. Al met al een belangrijk arrest voor de bouwrechtelijke praktijk. Er wordt niet alleen duidelijkheid gegeven over de invulling van de waarschuwingplicht. Er wordt ook duidelijkheid gegeven over hoe de prijs van het meerwerk bepaald moet worden als er nog geen prijs bepaald is of slechts een richtprijs bepaald is voor het

meerwerk.

16. Mijn eerste annotatie over dit thema sloot ik af met het advies aan aannemers om voorafgaand aan de uitvoering van meerwerk, een prijsopgave neer te leggen bij de opdrachtgever waarin een reëel inzicht verschaft wordt in de concreet te verwachten meerkosten. Deze noot sluit ik af met een advies aan opdrachtgevers. Indien een aannemer waarschuwt voor de noodzaak van een prijsverhoging of de opdrachtgever de noodzaak van een prijsverhoging uit zichzelf had moeten begrijpen, doet de opdrachtgever er verstandig aan om aan de aannemer te vragen wat de omvang van de prijsverhoging is. Doet hij dat niet, dan weet hij niet helemaal waar hij aan toe is en zal hij gelet op deze uitspraak hoe dan ook een redelijke prijs verschuldigd zijn aan de aannemer.

17. Dit advies neemt natuurlijk niet weg dat een aannemer er verstandig aan doet om wel voor uitvoering van het meerwerk overeenstemming te bereiken met de opdrachtgever over de prijs van het meerwerk. In lijn met Chao-Duvis ben ik het met haar eens dat bouwprojecten namelijk beter verlopen wanneer er interactief gecommuniceerd wordt door de deelnemers aan het bouwproces.¹⁰ Daar past ook bij dat er interactief communiceert wordt over meerkosten. Dat voorkomt conflicten en in het slechtste geval kostbare en tijdrovende procedures.

L.H. Muller

-
- 1 Lenneke Muller is advocaat bij Construct Advocaten in Elst.
 - 2 Gerechtshof 's-Hertogenbosch 1 december 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:3689 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:3689>).
 - 3 *Kamerstukken II* 1992/93, 23095, nr. 3, p. 23.
 - 4 Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 16 februari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:1181 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHARL:2016:1181>), TBR 2016/175 (/tbr/2016-175).
 - 5 Gerechtshof Leeuwarden 24 januari 2012, ECLI:NL:GHLEE:2012:BV6686 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHLEE:2012:BV6686>) en Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, 24 september 2013, ECLI:NL:GHARL:2013:7180 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHARL:2013:7180>), TBR 2014/108 (/tbr/2014-108).
 - 6 Zie recent nog Rb. Gelderland 2 maart 2022, ECLI:NL:RBGEL:2022:2119 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBGEL:2022:2119>) en Gerechtshof Arnhem 15 februari 2022, ECLI:NL:GHARL:2022:1134 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHARL:2022:1134>).
 - 7 Rb. Limburg 10 oktober 2018, ECLI:NL:RBLIM:2018:9495 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBLIM:2018:9495>) en Gerechtshof 's-Hertogenbosch 1 december 2020, ECLI:NL:GHSHE:2020:3689 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHSHE:2020:3689>).
 - 8 *Kamerstukken II* 1992/93, 23095, nr. 3, p. 23.
 - 9 Parket bij de Hoge Raad, 17 december 2021, ECLI:NL:PHR:2021:1254 (<http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:PHR:2021:1254>).
 - 10 Chao-Duvis 2021, onder verwijzing naar het VBR-preadvis van S. van Gulijk & A.R. van Neerhof, *Constructieve veiligheid: een onderzoek naar communicatie en borging in bouwprocessen. Voorkomen is beter dan genezen*, Den Haag: Instituut voor Bouwrecht 2013.

Deel dit artikel (https://twitter.com/intent/tweet?text=nr. 8 - augustus 2022%20TBR 2022-89 Waarschuwingsplicht bij meerwerk&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2022/augustus/tbr-2022-89)

 (<https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2022/augustus/tbr-2022-89&title=nr. 8 - augustus 2022%20TBR 2022-89 Waarschuwingsplicht bij meerwerk&source=IBR Tracker>)

 (<https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2022/augustus/tbr-2022-89&t=IBR Tracker%20nr. 8 - augustus 2022%20TBR 2022-89 Waarschuwingsplicht bij meerwerk>) (<mailto:?subject=IBR Tracker Artikel delen&body=Ik vond dit artikel in IBR Tracker:%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2022/augustus/tbr-2022-89>)

